

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 11 juni 2002 (12.06)
(OR. fr/en)**

**Interinstitutioneel dossier:
2001/0114 (CNS)**

**9718/1/02
REV 1**

LIMITE

**DROIPEN 37
CORDROGUE 45**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Comité van permanente vertegenwoordigers
nr. vorig doc.:	8862/1/02 DROIPEN 31 CORDROGUE 40 REV 1 9522/02 DROIPEN 35 CORDROGUE 44
nr. Comv.:	COM(2001) 259 def. (10372/01 DROIPEN 60 CORDROGUE 45 COMIX 494)
Betreft:	Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel

Tijdens zijn vergadering van 5 juni 2002 heeft het Coreper het bovengenoemde voorstel besproken op basis van documenten 8862/1/02 DROIPEN 31 CORDROGUE 40 REV 1 en 9522/02 DROIPEN 35 CORDROGUE 44. De Raden JBZ hebben op 10 juni 2002 de bespreking voortgezet.

De tekst die het resultaat is van die besprekingen, met de opmerkingen van de delegaties in voetnoten, staat in de bijlage. De wijzigingen ten opzichte van document DROIPEN 31 REV 1 en van document 9718/02 DROIPEN 37 CORDROGUE 45 zijn aangegeven. Met betrekking tot het voorstel handhaven thans de Ierse, de Deense, de Zweedse en de Nederlandse delegatie een voorbehoud voor parlementaire behandeling.

De Nederlandse, de Finse en de Oostenrijkse delegatie handhaven hun algemene studievoorbehouden.

De overwegingen en het advies van het Europees Parlement van 25 april 2002 ¹ worden na de zitting van de Raad besproken.

Behalve artikel 4, lid 6, is de tekst van de artikelen in de bijlage een compromis waarmee de delegaties, naar zij verklaard hebben, waarschijnlijk kunnen instemmen. Zij hebben echter geen overeenstemming kunnen bereiken over de formulering van artikel 4, lid 6, betreffende de straffen voor kleine hoeveelheden verdovende middelen.

Het Coreper/de Raad wordt derhalve verzocht:

- 1) de overeenstemming over de tekst in de bijlage bij deze nota, te bevestigen
 - 2) een akkoord te bereiken over de bestraffing voor kleine hoeveelheden verdovende middelen, als bedoeld in artikel 4, lid 6.
-

¹ PE 317.221.

Voorstel voor een

KADERBESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, onder e), en op artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie ¹,

Gezien het advies van het Europees Parlement ²,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De illegale drugshandel vormt een bedreiging voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Europese Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten.

¹ PB C 304 E van 30.10.2001, blz. 172.

² PB C [...] van [...], blz. [...].

- (2) De noodzaak wettelijke maatregelen te nemen op het gebied van de bestrijding van de illegale drugshandel is erkend in het Actieplan van de Raad en de Commissie dat op 3 december 1998 door de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken in Wenen is aangenomen, over hoe de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid het best kunnen worden uitgevoerd ¹; de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999, met name punt 48; de drugsstrategie van de Europese Unie (2000-2004) die tijdens de Europese Raad van Helsinki van 10 tot 12 december 1999 werd aangenomen; en het EU-actieplan inzake drugs (2000-2004) dat tijdens de Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19 en 20 juni 2000 werd bekrachtigd.
- (3) Het is noodzakelijk een gemeenschappelijke definitie van illegale drugshandel vast te stellen, die als grondslag kan dienen voor een gemeenschappelijke aanpak op het vlak van de Unie van de bestrijding van deze handel, en met name van de grensoverschrijdende handel en de activiteiten gericht op de overdracht met een winstoogmerk. Derhalve dienen de belangrijkste bestanddelen van de definities die vervat zijn in de nationale wettelijke bepalingen en in de internationale rechtsinstrumenten, te worden overgenomen.
- (4) Ook is het noodzakelijk een gemeenschappelijke benadering vast te stellen van de bestanddelen van deze strafbare feiten, door te voorzien in een gemeenschappelijke strafbaarstelling van de illegale drugshandel.
- (5) De door de lidstaten bepaalde straffen, met inbegrip van vrijheidsstraffen, dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn. Om de mate van ernst te beoordelen, dient met feitelijke gegevens zoals de omvang van de illegale handel, de frequentie ervan, de aard van de betrokken verdovende middelen en de opbrengst van de illegale handel rekening te worden gehouden. Voor strafbare feiten die op grond van de nationale rechtssystemen als ernstig worden beschouwd, die bijvoorbeeld betrekking hebben op internationale illegale handel, dient de maximale vrijheidsstraf niet minder dan vijf jaar te bedragen. Hierdoor kan worden gewaarborgd dat de rechter in het geval van ernstige strafbare feiten over een voldoende strenge straf kan beschikken.

¹ PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.

- (6) Enerzijds moet in verzwaarde straffen worden voorzien wanneer de illegale drugshandel zich onder bepaalde omstandigheden voordoet die deze handel voor de maatschappij nog bedreigender maken, bijvoorbeeld wanneer de handel geschiedt in het kader van een criminele organisatie. Anderzijds moet in lichtere straffen worden voorzien voor de gevallen waarin de pleger van het feit de bevoegde autoriteiten nuttige inlichtingen heeft verstrekt, die met name tot de identificatie van drugslijnen bijdragen.
- (7) Het is noodzakelijk maatregelen te nemen die de confiscatie van de opbrengsten van de in het onderhavige kaderbesluit bedoelde strafbare feiten mogelijk maken.
- (8) Er dienen maatregelen te worden genomen opdat rechtspersonen voor in het onderhavige kaderbesluit bedoelde strafbare feiten die voor hun rekening zijn gepleegd, aansprakelijk kunnen worden gesteld.
- (9) Ook dient in maatregelen te worden voorzien met het oog op de samenwerking tussen de lidstaten, ten einde een doelmatig optreden tegen de illegale drugshandel te waarborgen.
- (10) De doeltreffendheid van de geleverde inspanningen ter bestrijding van de illegale drugshandel, hangt voornamelijk af van het nader tot elkaar brengen van de nationale maatregelen ter uitvoering van het onderhavige kaderbesluit.
- (11) Dit kaderbesluit eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en meer bepaald hoofdstuk VI daarvan, Justitie,

BESLUIT:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- 1) "drugs": alle stoffen die vallen onder de volgende verdragen van de Verenigde Naties:
 - a) het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen van 1961 (zoals gewijzigd bij het protocol van 1972);
 - b) het Verdrag van Wenen inzake psychotrope stoffen van 1971. Ook vallen onder dit begrip de stoffen die onder controle zijn geplaatst in het kader van Gemeenschappelijk Optreden 97/396/JBZ van 16 juni 1997, door de Raad vastgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de uitwisseling van informatie, de risicobeoordeling en de controle inzake nieuwe synthetische drugs;
- 2) "precursoren": elke stof die is geregistreerd in de communautaire wetgeving welke uitvoering geeft aan de verplichtingen op grond van artikel 12 van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen van 20 december 1988;
- 3) "rechtspersoon": lichaam dat deze hoedanigheid krachtens het toepasselijke nationale recht bezit, met uitzondering van staten en andere overheidslichamen bij de uitoefening van hun openbare macht, en met uitzondering van publiekrechtelijke internationale organisaties.

Artikel 2

Strafbare feiten op het gebied van de illegale handel in drugs en precursoren

1. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen opdat de volgende opzettelijke gedragingen bestraft worden wanneer daarvoor geen rechtvaardigingsgrond aanwezig is:

- a) het produceren, vervaardigen, extraheren, bereiden, aanbieden, te koop stellen, distribueren, verkopen, afleveren, ongeacht de voorwaarden, verhandelen, doorvoeren, vervoeren, in- of uitvoeren van drugs;
- b) het kweken van papavers, van cocaplantjes of van cannabisplanten (...) ¹;
- c) het in bezit hebben of aankopen van drugs met het oog op een van de onder a) genoemde activiteiten;
- d) het vervaardigen, vervoeren, distribueren van precursoren in de wetenschap dat ze zullen worden gebruikt voor het illegaal produceren of vervaardigen van drugs.²

2. De in lid 1 genoemde gedragingen vallen niet onder dit kaderbesluit wanneer de betrokkenen uitsluitend beogen te voorzien in hun persoonlijk gebruik als omschreven in het nationaal recht.

¹ Een aantal delegaties maakte een voorbehoud bij de schrapping van de woorden "met het oog op de productie van drugs".

² De tekst is afgestemd op die van artikel 3, lid 1, onder a) iv), van het Verdrag van de VN van 1988. D en Cie handhaven hun voorbehoud bij deze formulering.

Artikel 3

Uitlokking, medeplichtigheid en poging

1. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om uitlokking van, medeplichtigheid aan en poging tot het plegen van een in artikel 2 genoemd feit strafbaar te stellen.
2. Een lidstaat kan strafrechtelijke verantwoordelijkheid uitsluiten voor de poging tot het aanbieden of het bereiden van drugs als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder a), alsmede voor de poging tot het in bezit krijgen van drugs als bedoeld in artikel 2, lid 1, onder c).

Artikel 4

Sancties

1. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de artikelen 2 en 3 genoemde strafbare feiten worden bestraft met een maximumstraf van ten minste 1 tot 3 jaar gevangenisstraf.
2. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 2, lid 1, onder a), b) en c), genoemde feiten worden bestraft met een maximumstraf van ten minste 5 tot 10 jaar gevangenisstraf, in elk van de volgende gevallen:
 - a) het strafbaar feit betreft grote hoeveelheden verdovende middelen;
 - b) het strafbaar feit betreft verdovende middelen die voor de gezondheid het schadelijkst zijn, of heeft aanzienlijke schade toegebracht aan de gezondheid van verscheidene personen.
3. (...)

4. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in het vorige lid bedoelde feiten worden bestraft met een maximumstraf van ten minste tien jaar vrijheidsbeneming, wanneer het strafbare feit is gepleegd in het kader van een criminele organisatie in de zin van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van 21 december 1998.¹

4 bis. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in artikel 2, lid 1, onder d), bedoelde feiten worden bestraft met een maximumstraf van ten minste 5 tot 10 jaar vrijheidsbeneming, wanneer het strafbare feit is gepleegd in het kader van een criminele organisatie in de zin van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van 21 december 1998 en de precursoren bestemd zijn om te worden gebruikt bij of voor de productie of de vervaardiging van drugs in de in lid 2 onder a) of b), bedoelde omstandigheden.

5. Onverminderd de rechten van de slachtoffers of van andere derden te goeder trouw neemt iedere lidstaat de nodige maatregelen om de confiscatie mogelijk te maken van stoffen die het voorwerp uitmaken van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten, hulpmiddelen die voor die strafbare feiten zijn of zouden worden gebruikt, en opbrengsten van deze strafbare feiten, dan wel de confiscatie van voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die van bedoelde opbrengsten, stoffen of hulpmiddelen.

De woorden "confiscatie", "hulpmiddelen", "voorwerpen" en "opbrengsten" worden gebruikt in de zin van artikel 1 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven.

6. Voor de in artikel 2, lid 1, genoemde strafbare feiten kunnen de lidstaten een lagere strafmaat vaststellen dan die waarin artikel 4, lid 1, voorziet indien het gaat om geringe hoeveelheden [van andere dan de in lid 2, onder b) bedoelde]² verdovende middelen, zulks in overeenstemming met hun nationaal recht behalve wanneer het strafbare feit gepleegd is in het kader van een criminele organisatie als omschreven in Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van 21 december 1998.

¹ DK wenst de toepassing van deze bepaling te beperken tot de gevallen waarin het strafbare feit betrekking heeft op gevaarlijke stoffen.

² Voorgesteld werd deze woorden te vervangen door "die voor de gezondheid het minst schadelijk zijn". In het kader van een eventueel algemeen compromis stond D gunstig tegenover deze formulering. F, S en GR maakten een voorbehoud bij dit lid.

Artikel 5
Verzwarende omstandigheden

(...)

Artikel 6
Bijzondere omstandigheden

Onverminderd artikel 4 kan iedere lidstaat de nodige maatregelen nemen om in de in artikel 4 bedoelde gevallen strafvermindering mogelijk te maken indien de dader:

- a) afziet van verdere criminele activiteiten op het gebied van de handel in verdovende middelen en precursoren en
- b) de administratieve of justitiële autoriteiten informatie verstrekt die zij niet anderszins hadden kunnen krijgen, en hen helpt om:
 - i) de gevolgen van het strafbare feit te voorkomen of te verminderen,
 - ii) de andere daders aan te wijzen of hen voor het gerecht te brengen,
 - iii) bewijs te vergaren of
 - iv) te voorkomen dat nieuwe strafbare feiten, bedoeld in de artikelen 2 en 3, worden gepleegd.

Artikel 7
Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten, wanneer deze feiten te hunnen voordele zijn gepleegd door personen die hetzij individueel, hetzij als lid van een orgaan van de rechtspersoon optreden en die in de rechtspersoon een leidende functie bekleden op grond van:

- a) de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen, of
- b) de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen, of
- c) de bevoegdheid tot controle bij de rechtspersoon.

2. Naast de in lid 1 bedoelde gevallen neemt iedere lidstaat de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld wanneer, ten gevolge van gebrekkig toezicht of gebrekkige controle door een in lid 1 bedoelde persoon, een in de artikelen 2 en 3 bedoeld strafbaar feit kon worden gepleegd ten voordele van die rechtspersoon door een onder diens gezag staande persoon.

3. De aansprakelijkheid van rechtspersonen krachtens de leden 1 en 2 sluit strafvervolgning tegen natuurlijke personen die een in de artikelen 2 en 3 bedoeld strafbaar feit plegen, ertoe aanzetten of eraan medeplichtig zijn, niet uit.

Artikel 8
Sancties tegen rechtspersonen

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties kunnen worden getroffen tegen elke volgens artikel 7, lid 1, (...) aansprakelijk gestelde rechtspersoon, waaronder al dan niet strafrechtelijke geldboetes en eventueel andere sancties, zoals:

- a) uitsluiting van fiscale of andere voordelen of overheidssteun;
- b) een tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten;
- c) onderbewindstelling;
- d) een rechterlijk bevel tot ontbinding;
- e) tijdelijke of permanente sluiting van vestigingen die zijn gebruikt voor het plegen van het strafbare feit;
- f) de confiscatie, overeenkomstig artikel 4, lid 5, van stoffen die het voorwerp uitmaken van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten, hulpmiddelen die voor die strafbare feiten zijn of zouden worden gebruikt en de opbrengsten van deze strafbare feiten, dan wel de confiscatie van voorwerpen waarvan de waarde overeenkomt met die van de producten, stoffen of hulpmiddelen.

2. Alle lidstaten nemen de nodige maatregelen om te waarborgen dat een rechtspersoon die overeenkomstig artikel 7, lid 2, aansprakelijk is, kan worden bestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties en maatregelen.

Artikel 9
Bevoegdheid en vervolging

1. Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om in de onderstaande gevallen zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten:

- a) het strafbaar feit is geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van die lidstaat gepleegd;
- b) de pleger van het strafbaar feit is onderdaan van die lidstaat;
- c) het strafbaar feit is gepleegd ten voordele van een op het grondgebied van die lidstaat gevestigde rechtspersoon.

2. Een lidstaat kan besluiten de rechtsmachtsregels van lid 1, onder b) en c), niet, dan wel slechts in specifieke gevallen of omstandigheden, toe te passen indien het strafbaar feit buiten zijn grondgebied is gepleegd.

3. Een lidstaat die krachtens de nationale wetgeving zijn onderdanen niet uitlevert, neemt de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de in de artikelen 2 en 3 bedoelde strafbare feiten en deze in voorkomend geval te vervolgen wanneer ze door eigen onderdanen buiten zijn grondgebied zijn gepleegd.

4. De lidstaten stellen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie ervan in kennis wanneer zij besluiten lid 2 toe te passen, in voorkomend geval met vermelding van de specifieke gevallen of omstandigheden waarin het besluit van toepassing is.

Artikel 10
Samenwerking tussen de lidstaten

(...)

Artikel 11
Uitvoering en verslaglegging

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om uiterlijk op 30 juni 2004 aan dit kaderbesluit te voldoen.
2. Tegen dezelfde datum delen de lidstaten het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun intern recht omzetten. Op basis van een verslag dat door de Commissie is opgesteld aan de hand van deze informatie gaat de Raad vóór 30 juni 2005 na in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

Artikel 11 bis
Territoriale toepassing

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

Artikel 12
Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de [...] dag volgende op die van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te Brussel,

voor de Raad
de Voorzitter
